

Arrest

nr. 164 288 van 18 maart 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 2 december 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 november 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 17 november 2015 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering, afgegeven. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt wordt gemotiveerd:

*“Bevel om het grondgebied te verlaten
[...]*

wordt het onmiddellijke bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: de betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum.

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 3° + art. 74/14 §3, 3°: wordt door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde, [A.P.], attaché, geacht de openbare orde te kunnen schaden: betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan inbreuken op de wetgeving inzake drugs, feit waarvoor hij op 21/10/2015 door de correctionele rechtbank van Antwerpen werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 18 maanden met uitstel van 5 jaar behalve 6 maanden effectief.

Artikel 74/14 §3, 4°: de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven;

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het Bevel om het Grondgebied te Verlaten dat hem betekend werd op 26/07/2011, 01/12/2011, 03/05/2012, 28/10/2014

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene zal worden teruggeleid naar de grens in toepassing van artikel 7, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling en volgende feiten:

- gezien betrokkene zich heeft schuldig gemaakt aan inbreuken op de wetgeving inzake drugs, feit waarvoor hij op 21/10/2015 door de correctionele rechtbank van Antwerpen werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 18 maanden met uitstel van 5 jaar behalve 6 maanden effectief. Bestaat er een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.
- hoewel hij voorheen betekening kreeg van een verwijderingsmaatregel, is het weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing

betrokkene kreeg op 02.03.2009 een attest van immatriculatie naar aanleiding van zijn aanvraag gezinshereniging met zijn echtgenote [L.G.] geboren op 02/04/1989 onderdaan van Nederland. Op 12/07/2011 werd er een einde aan zijn verblijfsrecht gesteld met een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Deze beslissing werd aan betrokkene betekend op 26/07/2011. Op datum van 25/08/2011 diende betrokkene beroep in bij de RW tegen bijlage 21. Bij arrest van 21/10/2011 door de RW werd het beroep definitief verworpen. Op datum van 01/12/2011 kreeg betrokkene een nieuwe termijn van 30 dagen om het grondgebied te verlaten.

Betrokkene heeft een vrouw van Nederlandse nationaliteit. Het wordt niet betwist dat hij zich kan beroepen op een gezins- en privéleven in de zin van het artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Dit stelt hem echter niet vrij van de verplichting in het bezit te zijn van de in artikel 2 van de wet van 15 december 1980 vereiste binnenkomst- en verblijfsdocumenten. De in artikel 2, eerste lid, 2° van voornoemde wet vereiste documenten hebben immers tot doel een controle uit te oefenen betreffende de identiteit, de burgerlijke staat en het strafrechtelijk verleden van de vreemdeling die het grondgebied wenst te betreden of er wenst te verblijven. Daarenboven verstoort een tijdelijke scheiding van betrokkene met zijn partner/gezin, met het oog op het vervullen van de noodzakelijk formaliteiten ter voldoening van de wettelijke bepalingen, het gezinsleven niet in die mate dat er sprake kan zijn van een schending van het artikel 8 van het voornoemde verdrag.

Betrokkene heeft op 01/12/2011 een regularisatieaanvraag ingediend op basis van artikel 9 ter van de wet van 15/12/1980. Deze werd onontvankelijk verklaard op 10/04/2012. Deze Beslissing is op 03/05/2012 aan betrokkene betekend met een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 14/05/2012 heeft betrokkene een eerste asielaanvraag ingediend. Deze asielaanvraag werd verworpen door een beslissing van het CGVS op 21/08/2014. Deze beslissing werd betekend aan

betrokkene op 21/08/2014. Betrokkene heeft vervolgens betekening van een bevel om het grondgebied te verlaten (Bijlage 13qq) gekregen op 29/08/2014, geldig 30 dagen.

Betrokkene heeft op 13/10/2014 een regularisatieaanvraag ingediend op basis van artikel 9 bis van de wet van 15/12/1980. Deze werd onontvankelijk verklaard op 13/10/2014. Deze beslissing is op 28/10/2014 aan betrokkene betekend met een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 13/01/2015 heeft betrokkene een tweede asielaanvraag ingediend. Deze asielaanvraag werd niet in overweging genomen door het CGVS op 04/02/2015. Deze beslissing werd betekend aan betrokkene op 04/02/2015. Hiertegen diende betrokkene een beroep in bij de RvV. Beroep werd verworpen op 11/05/2015. Betrokkene heeft vervolgens betekening van een bevel om het grondgebied te verlaten (Bijlage 13qq) gekregen op 13/02/2015, geldig 15 dagen. Op datum van 19/05/2015 kreeg betrokkene uitstel tot verlaten van het grondgebied geldig tot 29/05/2015.

Betrokkene werd op 07/10/2014 door de gemeente van Antwerpen geïnformeerd over de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek. In het kader van de procédure voorzien in de omzendbrief van 10 juni 2011 betreffende de bevoegdheden van de Burgemeester in het kader van de verwijdering van een onderdaan van een derde land (Belgisch Staatsblad 16 juni 2011)

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

De beslissing tot vasthouding wordt genomen in toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

- Gezien betrokkene niet in het bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem te weerhouden ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden
- Gezien betrokkene zich in een situatie van illegaal verblijf in België bevindt, is het derhalve noodzakelijk hem op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken ten einde zijn effectieve repatriëring te verzekeren.

-Gezien betrokkene, zoals uit het voorgaande blijkt, vatbaar is om de openbare orde te schaden is het derhalve noodzakelijk hem op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken ten einde zijn effectieve repatriëring te verzekeren.

In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij, A. P., attaché, gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, de directeur van de gevangenis van Antwerpen en de verantwoordelijke van het gesloten centrum te Merksplas om betrokkene vanaf 23/11/2015 op te sluiten en hem onmiddellijk over te brengen naar het gesloten centrum.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413). Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De schorsing van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Ter terechtzitting deelt de verwerende partij mee dat verzoeker van het grondgebied werd verwijderd op 19 januari 2016.

Nu uit de repatriëring van de verzoeker volgt dat de bestreden beslissing, namelijk de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), volledige uitvoering heeft verkregen en hierdoor uit het rechtsverkeer is verdwenen, wordt niet ingezien in welk opzicht de eventuele vernietiging van het in het kader van voorliggend beroep bestreden bevel de verzoeker nog tot voordeel kan strekken. In de mate dat in de uiteenzetting van de middelen wordt verwezen naar het recht op gezinsleven, zoals gewaarborgd door artikel 8 van het EVRM, wijst de Raad er op dat het niet het - reeds volledig uitgewerkte - bevel om het grondgebied te verlaten is dat thans een belemmering vormt voor verzoekers gezinsleven, maar wel het hem op diezelfde datum opgelegde inreisverbod. Tegen die laatste beslissing diende verzoeker een afzonderlijk beroep tot nietigverklaring in bij de Raad, gekend onder het algemeen rolnummer 181 316. Voorts merkt de Raad op dat verzoeker niet uiteenzet waarom het hem niet mogelijk was een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen tegen deze beslissing.

Een verzoeker die zijn belang bij een beroep tot nietigverklaring wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn proces vertonen. Dit houdt onder meer in dat hij, wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, daarover een standpunt moet innemen en het actuele karakter van zijn belang moet aantonen (RvS 13 februari 2015, nr. 230.190).

De advocaat van de verzoekende partij verklaart ter terechtzitting zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad en brengt geen elementen aan die bovenstaande vaststellingen in de weg staan.

De Raad stelt derhalve vast dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten volledige uitwerking heeft gekregen. Een eventuele vernietiging van dit bevel strekt verzoeker niet langer tot voordeel, zodat het beroep onontvankelijk moet worden verklaard bij gebreke aan het rechtens vereiste actueel belang.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend zestien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT